

Expedient: 1207/21

El Consell Tributari, reunit en sessió de 30 de juny de 2022, coneixent del recurs presentat per G, S.A., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1. - Són objecte dels presents recursos d'alçada les liquidacions amb número de rebut EE201..., EE201..., EE2019... i EE2019... girades a càrrec de G, SA en concepte de l'Impost sobre Activitats Econòmiques dels exercicis 2016, 2017, 2018 i 2019 i la liquidació IT-2019.. en concepte de sanció per infracció tributària.

2.- La mercantil recurrent al·lega als seus recursos d'alçada contra les liquidacions d'IAE del 2016 al 2019, així com contra la liquidació per Infracció Tributària ressenyades que l'activitat que duu a terme de comercialització d'energia elèctrica té unes connotacions pròpies que la fan diferent de la resta d'activitats relatives al comerç de coses tangibles, per la qual cosa és incorrecte l'epígraf d'activitat en què ha estat inclosa després de les actuacions de la Inspecció (epígraf 659-9 de les tarifes de l'IAE). Addueix a més que no té local a Barcelona, per la qual cosa no procedeix la seva alta a la matrícula de l'IAE per a Barcelona. Així mateix, al·lega que les liquidacions d'IAE emeses són nul·les per transgredir el principi de capacitat econòmica i que la sanció imposada és improcedent per no existir cap acte que tingui la consideració d'infracció tributària ni negligència, dol o culpa per part de la interessada, qui ha actuat en tot moment amb bona fe. Pels motius exposats sol·licita l'anul·lació de les resolucions de la Inspecció i de les liquidacions de l'IAE i la relativa a la infracció tributària.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de IIMH es desprèn la següent relació de fets:

- En data 11-6-2019, la Inspecció Municipal d'Hisenda va iniciar les seves actuacions de comprovació limitada per regularitzar la situació tributària de la interessada, respecte de l'impost sobre activitats econòmiques (IAE) i l'activitat duta a terme per aquesta societat recurrent.

- En estimar la Inspecció de l'IMH que la interessada exercia la seva activitat a la ciutat de Barcelona des del 21-4-2005 sense estar d'alta a la matrícula de l'IAE, va proposar la inclusió dels elements tributaris de la recurrent en aquesta matrícula per als anys 2016 i següents, a l'epígraf 659-9 de les tarifes de l'IAE.

- Efectuades per la Inspecció les propostes de liquidacions provisionals núm. de rebut EE-2019-..., EE-2019-... i EE-2019-..., relatives a l'epígraf d'activitat 659-9 i anys 2016 a 2018 respectivament, es van notificar les mateixes a la recurrent el 21 de juny de 2019 conferint-li tràmit d'audiència durant 10 dies hàbils comptats a partir de la recepció de la notificació, per a consulta de l'expedient i presentació si és el cas d'al·legacions a la proposta de regularització, amb indicació que transcorregut el termini esmentat i en atenció a les al·legacions presentades al seu cas, es finalitzaria el procediment iniciat.

- Així mateix la Inspecció va indicar a la recurrent que de les actuacions practicades se'n derivaven indicis de responsabilitat per infracció tributària, en no figurar d'alta a la matrícula de l'impost i que la incoació d'expedient sancionador es faria de forma separada.

- La interessada va presentar escrit d'al·legacions a la proposta de regularització tributària, que van ser desestimades mitjançant resolució de la Direcció d'Inspecció amb data 9-9-2019, acordant a més confirmar la proposta de regularització tributària, girar les corresponents liquidacions i incoar expedient sancionador per la presumpta comissió de falta tributària de caràcter lleu, notificant-ho tot conjuntament a la societat recurrent.

- La resolució esmentada d'Inspecció de 9-9-2019, juntament amb la incoació d'expedient sancionador i la proposta d'imposició de sanció i les liquidacions núm. de rebut EE2019..., EE2019..., EE2019... i EE2019... dels anys 2016 a 2019 respectivament van ser notificats a la societat recurrent en data 1-10-2019.

- Contra la resolució i les liquidacions d'IAE indicades, la interessada ha interposat amb data 4-11-2019 un dels dos recursos d'alçada que ara s'analitzen.

- L'expedient sancionador va seguir la tramitació separada sense que es presentessin al·legacions a la incoació d'expedient sancionador i proposta d'imposició de sanció, dictant-se per la Direcció de la Inspecció una resolució en data 13-12-2019 acordant imposar a la societat interessada una sanció de multa pecuniària per import de 1.142,78 € per la comissió d'una infracció tributària de caràcter lleu tipificada a l'art. 192 de la Llei General Tributària i notificar-la juntament amb la resolució.

En la graduació de la sanció imposada es va tenir en compte que la interessada havia pagat les liquidacions de l'IAE derivades de la regularització tributària i que no constava que aquestes liquidacions haguessin estat recorregudes, per la qual cosa es va aplicar la reducció del 30% prevista a l'art. 188-1 de la Llei General Tributària.

Aquesta resolució d'imposició de sanció per infracció tributària i la liquidació IT-2019-... consten notificades en data 2-1-2020 i contra aquestes la interessada ha interposat en data 31-1-2020 l'altre recurs d'alçada que també s'analitza en aquest escrit.

La liquidació per sanció està suspesa a la vista del recurs interposat contra aquesta.

4.- *L'Institut Municipal d'Hisenda* proposa la inadmissió del recurs interposat contra les liquidacions d'IAE i la desestimació del recurs interposat contra la imposició de sanció per infracció tributària i la corresponent liquidació.

Als fets anteriors li són aplicables els següents

FONAMENTS DE DRET

Primer.- De la documentació obrant a l'expedient administratiu es constata que el recurs presentat en data 4-11-2019 contra la resolució d'Inspecció i les liquidacions de l'impost notificades el 1-10-2019 ha estat interposat dins de termini, en la mesura que el darrer dia del termini d'un mes per a la seva interposició (art. 14 TRLRHL i art. 46 de la Llei 1/2006

de 13 de març, que regula el Règim especial del municipi de Barcelona) era festiu (Tots Sants), i que el dia de la seva interposició era efectivament el primer dia hàbil següent (art. 30.5 Llei 39/2015 de procediment administratiu comú).

Així mateix, el recurs d'alçada interposat en data 31-1-2020 contra la resolució de la Inspecció i la liquidació per infracció tributària notificada en data 2-1-2020 ha estat interposat dins del termini establert. En conseqüència, tots dos recursos han de ser admesos.

Segon.- De conformitat amb el que disposa l'art. 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, s'acumulen les instàncies presentades per guardar identitat substancial i íntima connexió.

Tercer.- La classificació de l'activitat de comercialització d'electricitat a consumidors en relació amb els epígrafs de l'IAE és una qüestió que ha estat jurídicament molt controvertida fins que la Llei de pressupostos per al 2021 ha inclòs un epígraf concret i específic (151.6) per aquesta activitat a les Tarifes de l'IAE.

Així la controvèrsia tenia el seu origen a la llacuna existent a la normativa reguladora de l'IAE ja que no contemplava com a activitat separada la de comercialització al detall de l'electricitat, donant lloc a diferents interpretacions pels diferents operadors jurídics.

En aquest escenari, tant la Inspecció de Tributs de l'IMH com la proposta de resolució del present recurs, sostenen el criteri -emparat per les respostes de la Direcció General de Tributs a diverses consultes vinculants sobre la qüestió- que corresponia la inclusió d'aquesta activitat a l'epígraf 659.9 de les tarifes de l'impost.

No obstant això, el Tribunal Suprem, a través de la Sentència de la Secció Segona de la seva Sala Contenciosa Administrativa número 659/2021, de 12 de maig de 2021 (ECLI:CA:TS:2021:2011), s'ha pronunciat recentment sobre aquesta qüestió en el sentit de considerar que abans de l'addició per part de la Llei de Pressupostos per a 2021 de l'epígraf 151.6 a l'annex II del Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, l'activitat de

comercialització d'energia elèctrica a consumidors finals desplegada a tot el territori nacional s'havia d'enquadrar a l'epígraf 151.5 de les tarifes esmentades.

Afirma literalment el Tribunal Suprem en el Fonament Jurídic Tercer d'aquesta Sentència de 12 de maig de 2021 *“Sobre el Epígrafe en que encuadrar la actividad de comercialización de la energía eléctrica: [...] Por lo dicho debe de responderse a la cuestión primera seleccionada en el auto de admisión que conforme a las reglas de la instrucción contenida en el anexo II del Real Decreto Legislativo 1175/1990, de 28 de septiembre, por el que se aprueban las tarifas y la instrucción del Impuesto sobre Actividades Económicas, antes de la adición del Epígrafe 151.6 por la Ley de Presupuestos para 2021, la actividad de comercialización de electricidad a consumidores finales, desplegada en todo el territorio nacional, debía encuadrarse en el epígrafe 151.5 del anexo I del citado Real Decreto Legislativo.”*

En vista de la doctrina exposada no es pot mantenir que l'activitat de comercialització d'energia elèctrica pugui ser subsumida a l'epígraf 659.9 de les Tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques -com sostenia la Inspecció de l'IMH-, sinó que per a aquest tipus d'activitats desplegadas abans de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos per al 2021 s'ha de reconèixer la seva inclusió a l'epígraf 151.5 d'aquestes tarifes i per a les desplegadas amb posterioritat a la seva entrada en vigor, a l'epígraf 151.6.

Establert això i atès el fet que l'epígraf 151.5 permet l'alta per quota nacional i que no consta acreditat a l'expedient administratiu que la mercantil recurrent tingui local d'activitat a Barcelona, no és possible donar d'alta a aquesta mercantil per aquest mateix epígraf per quota municipal.

Tot allò que s'ha exposat condueix necessàriament a anul·lar les liquidacions impugnades en concepte d'IAE.

Quart.- A la mateixa conclusió anul·latòria s'ha d'arribar en relació amb la liquidació recorreguda per la qual s'imposava sanció per infracció tributària, ja que no es pot apreciar a la mercantil recurrent l'element de la culpabilitat en tant que, com evidencia el pronunciament esmentat del Tribunal Suprem de 12 de maig de 2021, dictat, segons

explicita, “davant els dubtes jurídics que es plantejaven” (FJ 1), la interpretació de la norma tributària realitzada per la recurrent era raonable atesa la manca de suficient claredat i precisió de la norma.

Per això, i en disconformitat amb la proposta de l' *Institut Municipal d'Hisenda*,

ES PROPOSA

ESTIMAR els recursos interposats, de manera que s'anul·lin les liquidacions en concepte d'IAE i de sanció per infracció tributària impugnades i es tornin a G, S.A. les quantitats, si escau, satisfetes amb els interessos que legalment siguin procedents.